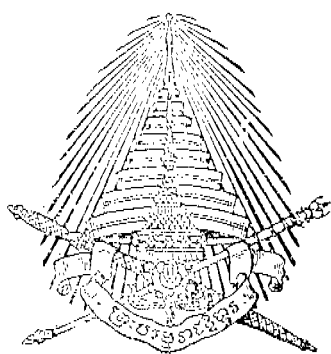




พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พุทธศักราช ๒๔๗๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘)

อาพิติยทิพอาภา

เจ้าพระยาบรมราช

เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๘

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๑๓๒๑

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขความ
ในมาตรา ๒๑๔ และมาตรา ๑๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ เกี่ยวด้วย ความรับผิดชอบของลูกหนี้ที่มีจำนองเป็น
ประกัน

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศั
กราช ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบ
วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเฉพาะสัญญา
จำนองที่ได้ทำตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑๔ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑๔ ภายใต้งบบังคับบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๓๓
เจ้าหนี้มีสิทธิที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้

จนสิ้นเชิง รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่น ๆ ซึ่งบุคคลภายนอก
ค้างชำระแก่ลูกหนี้ด้วย "

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๓ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และใช้ความต่อไปนี้แทน

" มาตรา ๑๓๓ ถ้าเอาทรัพย์สินของหลุดและราคาทรัพย์สิน
สินนั้นมีประมาณต่ำกว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระกันอยู่ก็ดี หรือ
ถ้าเอาทรัพย์สินซึ่งจำนองออกขายทอดตลาดให้หนี้ได้เงิน
จำนวนสุทธิน้อยกว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระกันอยู่นั้นก็ดี เงิน
ยังขาดจำนวนอยู่เท่าใดลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบในเงินนั้น

มาตรา ๖ บทบัญญัติมาตรา ๕๒ แห่งกฎหมายลักษณะ
ล้มละลาย ร.ศ. ๑๓๐ และบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นใด
ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิทธิของผู้รับจำนองจะนำมาใช้บังคับได้เพียงเท่าที่
ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติมาตรา ๑๓๓ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตามที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

นิติศาสตร์ไพศาลย์

รัฐมนตรี